

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดสอบกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ
ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง ในวิทยาลัยครูสวนกลาง จำนวน 179 คน และนำค่าตรวจให้คะแนน
และหาความสัมพันธ์ของแบบสอบถาม โดยหาความสัมพันธ์ของแบบสอบถามฉบับที่ 1 เท่ากับ .8798
ความสัมพันธ์ของแบบสอบถามฉบับที่ 2 เท่ากับ .7897 นำคะแนนมาวิเคราะห์ทางสถิติต่าง ๆ
โดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม Stepwise Multiple Regression ของ SPSS
(Statistical Package for the Social Science) ปรากฏผลดังแสดงไว้
ในตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวนำอนุประโยค ประโยค และความสามารถในการอ่านเอาความ

แบบสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	\bar{X} คิดเป็นร้อยละ	S
ความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอน	25	10.6536	42.61	3.8428
ความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค	25	12.2123	48.85	4.5752
ความเข้าใจการใช้ประโยค	25	12.9944	51.98	4.7647
ความสามารถในการอ่านเอาความ	60	26.0056	43.34	6.4508

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนคิดเป็นร้อยละ 42.61 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.8428 ค่าเฉลี่ยของความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยคคิดเป็นร้อยละ 48.85 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.5752 ค่าเฉลี่ยของความเข้าใจการใช้ประโยคคิดเป็นร้อยละ 51.98 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.7647 และค่าเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านเอาความคิดเป็นร้อยละ 43.34 ของคะแนนเต็ม มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.4508 ซึ่งอาจสรุปได้ว่า นักศึกษามีความเข้าใจการใช้ประโยคและตัวนำอนุประโยค มากกว่าความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและความสามารถในการอ่านเอาความ

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องหมาย
วรรคตอน ตัวนำอนุประโยค ปริบทกับคะแนนความสามารถในการ
อ่านเอาความและสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนความ
เข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอนกับตัวนำอนุประโยคกับปริบท

	X_1	X_2	X_3	Y
X_1	-	.6989**	.6893**	.5710**
X_2		-	.7057**	.6458**
X_3			-	.7518**
Y				-

** มีนัยสำคัญที่ .001

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความเข้าใจ
การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค และความเข้าใจการใช้
ปริบท กับคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความ มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .001 ($r = .5710, .6458$ และ $.7518$ ตามลำดับ) ซึ่งอาจสรุปได้ว่า
ความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตัวนำอนุประโยค และปริบท มีความสัมพันธ์กับ
ความสามารถในการอ่านเอาความจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจการใช้ปริบท
มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับความสามารถในการเอาความ ($r = .7518$)

และเมื่อพิจารณาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนความเข้าใจการใช้
เครื่องหมายวรรคตอนกับความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค กับความเข้าใจการใช้ปริบท
ปรากฏว่ามีค่าเป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($r_{x_1x_2} = .6989, r_{x_1x_3}$
 $= .6893$ และ $r_{x_2x_3} = .7057$) ซึ่งอาจสรุปได้ว่าความเข้าใจการใช้
เครื่องหมายวรรคตอน ความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค และความเข้าใจการใช้
ปริบท มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ตารางที่ 4 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนความเข้าใจการใช้
เครื่องหมายวรรคตอน ท่วงทำนองประโยค ปริบท รวมกันกับคะแนน
ความสามารถในการอ่านเอาความและการทดสอบนัยสำคัญของ
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ตัวทำนาย	R	F
x_3	.75179	230.06688**
x_3x_2	.76920	127.51138**
$x_3x_2x_1$.76922	84.53749**

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเมื่อสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความ
เข้าใจการใช้ปริบทกับคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความ (x_3Y) มีขนาดสูงสุด
ถ้าให้ x_3 เป็นตัวทำนายในขั้นที่ 1 จะโคคาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) = .75179
เมื่อเพิ่มตัวทำนาย x_2 ในขั้นที่ 2 โคคาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ = .76920
และเมื่อเพิ่มตัวทำนาย x_1 ในขั้นที่ 3 (สุดท้าย) จะโคคาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
= .76922 และเมื่อทดสอบนัยสำคัญของค่า R ทุกตัว โดยใช้การทดสอบค่า F
พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกครั้งจึงอาจสรุปได้ว่าคะแนนความเข้าใจการใช้
ปริบท คะแนนความเข้าใจการใช้ท่วงทำนองประโยค และคะแนนความเข้าใจการใช้
เครื่องหมายวรรคตอนสามารถรวมกันทำนายคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความได้

ตารางที่ 5 สัมประสิทธิ์การทำนายของคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องหมาย
วรรคตอน คะแนนความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค และ
คะแนนความเข้าใจการใช้ปริบท

ตัวทำนาย	R ²	R ² Change	F
X ₃	.56518	.56518	230.06499 **
X ₃ X ₂	.59167	.02649	20.20035 **
X ₃ X ₂ X ₁	.59171	.00004	.01714

** มีนัยสำคัญที่ .01

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเมื่อใช้คะแนนความเข้าใจการใช้ปริบท (X₃) เป็นตัวทำนายจะได้ R² = .56518 และเมื่อทดสอบค่า F พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มคะแนนความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค (X₂) เข้ารวมเป็นตัวทำนายได้ R² = .59167 ค่า R² เพิ่มขึ้นจากเดิม .02649 และเมื่อทดสอบค่า F พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แต่เมื่อเพิ่มคะแนนความเข้าใจการใช้เครื่องหมายวรรคตอน (X₁) เข้ารวมเป็นตัวทำนายได้ R² = .59171 ค่า R² เพิ่มขึ้นจากเดิมเพียง .00004 และเมื่อทดสอบค่า F แล้วปรากฏว่าไม่มีนัยสำคัญ เพราะฉะนั้น R² ที่ได้จากตัวทำนาย 2 ตัว กับ R² ที่ได้จากตัวทำนาย 3 ตัว ไม่ต่างกัน จึงอาจสรุปได้ว่ากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดคือ คะแนนความเข้าใจการใช้ปริบทและคะแนนความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยค (X₃X₂) มีส่วนร่วมกันทำนายคะแนนความสามารถในการอ่านเอาความ 59.17% โดยเฉพาะคะแนนความเข้าใจการใช้ปริบทอย่างเดียวยังมีส่วนร่วมในการทำถึง 56.52% โดยที่คะแนนความเข้าใจการใช้ตัวนำอนุประโยคมีส่วนร่วมในการทำเพียง 2.65%